

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB36 : 1854

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB36 : 1854", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 26*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2009 .
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb36-txt-shoot-n2.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 26

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB36:2

#

»Barnet.«

Som den hvide Prik i Ligtornen og som den sorte Prik i Skiven, saaledes er dette Punktet i Xsthedens Forvirring, her ligger det Hele paa een eller anden Maade.

Hvor i al Verden fik ogsaa Christenheden »Barnet« fra – thi det er jo let nok at see, at Christus er ubetinget af den Anskuelse at det at være Xsten da naturligviis er eenlig Stand.

Men saa fik man Barnet.

Og nu begynder det. Først hedder det, det vilde da være grusomt, uudholdeligt for Forældre, at troe sig selv frelste og ikke vide ogsaa deres Barn frelst.

Saa maatte man (tiltrods for at det nye Testamente ingenlunde løser slige Collisioner ved at give efter, da Xstd. jo spænder Collisionen til at hade Fader og Moder og Hustrue og Børn) hitte paa Noget for at berolige Forældrene.

Saa hittede man paa Barnedaaben – at naar Barnet fik Vand over Hovedet saa var alt afgjort, Barnet Xsten, evig frelst.

Saa skulde Barnet opdrages i Xstd. Til den Ende maatte Xstd. gjøres om til lige det Modsatte af hvad den er i det nye T.; da det er aldeles umuligt for et Barn at fatte punctum saliens i Xstd: Arvesynden, og da Forældrene vilde komme i høist besynderligt Lys, hvis Barnet kunde det.

Saa blev altsaa Xstd. lavet om til Optimisme, Fryd Dig ved Livet, Jødedom med Tilsætning af forfalskede christelige Ingredientser.

– – Og saa demoraliserer igjen, christeligt, Familien ved Hjælp af Barnet.

Det begyndte med, at man gav efter for Forældrene og slog ind paa det at lege at Barnet er Xsten. Men snart fandt Forældrene, at da det jo dog var vist og sandt, at Barnet blot ved Daaben blev evig saligt, saa var det i Grunden den allerfornøieligste Maade at være Xsten paa, at være det som Barnet.

Og saa blev det gjort til sentimental Troessætning:

Barnet er den sande Xsten.

Xstheden fik et Barn at lyve for og benyttede sig saa deraf til ogsaa at lyve for sig selv: og saa blev Xstd. lige det Modsatte af hvad den er i det nye T:.

Man seer, hvor nødvendigt det er at holde paa eenlig Stand. Saasnart vi faae Barnet af christelige Forældre, saa endevendes hele Xstd – og saa vælder det ud af Professorer og Præster, Fruentimmer og Mandfolk som af et Overflødhedshorn, det vælder ud dybsindigt Galimathias, og sentimentalt, spekulativt Nonsens.

Og denne Grund-Forvirring af Xstd, og dette uoverskuelige Læs af theologiske Spørgsmaale og Problemer og Kampe og Forkiættrelser, dette Alt hviler paa disse to – Hvilepunkter!, hvis man kan kalde dem saa, at Xstus var tilstede ved et Bryllup (ergo skal den Xstne gifte sig, Ægteskabet er Livets Betydning, sand Xstd. umulig uden Ægteskabet) og Xstus sagde en passant, da Apostlene vilde støde dem tilbage, til nogle Qvinder: lader smaae Børn komme til mig (ergo er Betydningen af Xsti Komme til Verden at stifte Ægteskaber, for at faae smaae Børn).

En Ild var Xstus kommet for at antænde; derfor blev ogsaa Virginiteten fordret af den Xstne for at bevare Ilden. Xstheden blev et Stutterie, hvor, jødisk eller hedensk, Børne-Avlingen blev – sand Xstd.